

871**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ**

z dnia 15 października 1997 r.

w sprawie określenia rodzajów statków stanowiących polską własność nie podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru okrętowego.

Na podstawie art. 19 § 2 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 16, poz. 73 i z 1996 r. Nr 6, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowi wpisu do rejestru okrętowego nie podlegają następujące rodzaje statków stanowiących polską własność, jeżeli nie uprawiają żeglugi poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) bez napędu mechanicznego,
- 2) o napędzie mechanicznym, o długości całkowitej do 15 m,

3) używane do celów sportowych lub rekreacyjnych.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 14 listopada 1962 r. w sprawie zwolnienia niektórych rodzajów statków od obowiązku wpisu do rejestru okrętowego (Dz. U. Nr 60, poz. 294).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

B. Liberadzki

872**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ
ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 16 października 1997 r.

w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają warunki przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych po drogach publicznych oraz jednostki uprawnione do kontroli tego przewozu i użytych do niego pojazdów.

§ 2. W przypadkach uzasadnionych względami obronności kraju lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego dopuszcza się odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do przewozów materiałów niebezpiecznych pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) Umowa ADR — Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35 poz. 189 i 190), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób;

2) załącznik A lub B — odpowiednio załącznik A do Umowy ADR „Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych” lub załącznik B do Umowy ADR „Przepisy dotyczące pojazdów i przewozu” według ich stanu prawnego na dzień 1 lipca 1997 r.;

3) materiały niebezpieczne (towary niebezpieczne) — materiały i przedmioty, których przewóz drogowy, na podstawie przepisów załączników A i B, jest zabroniony albo dozwolony na warunkach określonych w tych załącznikach;

4) klasa materiałów niebezpiecznych — grupę materiałów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia;

5) liczba marginesowa (lm.) — numer przepisu załącznika A lub B;

6) sztuka przesyłki — opakowanie transportowe wraz z zawartym w nim materiałem niebezpiecznym stanowiące odrębną część lub całość ładunku; określenie to nie obejmuje materiałów niebezpiecznych przewożonych luzem w pojazdach lub kontenerach oraz materiałów niebezpiecznych przewożonych w cysternach;

7) materiały inaczej nie określone (i.n.o.) — materiały niebezpieczne nie wymienione z nazwy w załączniku A, których właściwości odpowiadają wymienionym w tym załączniku nazwom grupowym.

2. Użyte w postanowieniach załączników A i B określenie „właściwa władza” w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej oznacza Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej lub jednostkę przez niego upoważnioną, z zastrzeżeniem § 5.

3. Wyróżnia się następujące klasy materiałów niebezpiecznych:

- a) klasa 1 — materiały i przedmioty wybuchowe,
- b) klasa 2 — gazy,
- c) klasa 3 — materiały ciekłe zapalne,
- d) klasa 4.1 — materiały stałe zapalne,
- e) klasa 4.2 — materiały samozapalne,
- f) klasa 4.3 — materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,
- g) klasa 5.1 — materiały utleniające,
- h) klasa 5.2 — nadtlutki organiczne,
- i) klasa 6.1 — materiały trujące,
- j) klasa 6.2 — materiały zakaźne,
- k) klasa 7 — materiały promieniotwórcze,
- l) klasa 8 — materiały żrące,
- m) klasa 9 — różne materiały i przedmioty niebezpieczne.

§ 4. 1. Do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia załączników A i B, z zastrzeżeniem § 6 i 8.

2. Dopuszcza się przewóz materiałów niebezpiecznych na warunkach określonych w specjalnych umowach dwustronnych lub wielostronnych, zawartych na podstawie postanowienia art. 4 ust. 3 Umowy ADR, jeżeli stroną tych umów jest Rzeczpospolita Polska.

§ 5. W zakresie szczegółowych czynności administracyjnych wskazanych w przepisach załączników A i B określenie „właściwa władza” oznacza odpowiednio:

- 1) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostkę przez niego upoważnioną — w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych klasy 7;
- 2) Urząd Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów klasy 2;
- 3) Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych;
- 4) jednostkę upoważnioną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji — w sprawach nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z materiałami niebezpiecznymi;
- 5) jednostkę upoważnioną przez Ministra Gospodarki — w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebez-

piecznych klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9;

- 6) jednostkę upoważnioną przez Ministra Gospodarki — w sprawach warunków technicznych opakowań materiałów niebezpiecznych klas 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9.

§ 6. Do ruchu krajowego nie mają zastosowania postanowienia załączników A i B w zakresie używania języków innych niż język polski, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

§ 7. 1. Do przewozu materiałów niebezpiecznych mogą być użyte pojazdy samochodowe — z wyjątkiem motocykli — oraz ciągnięte przez nie przyczepy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego i przyczepy może być użyty do przewozu paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin, jeżeli materiały te przewożone są w sztukach przesyłki, w ilościach nie przekraczających odpowiednich limitów określonych pod l.m. 10 011 załącznika B.

§ 8. 1. W przypadkach, o których mowa w przepisie l.m. 10 221(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w zwalniacz.

2. W przypadkach, o których mowa w przepisie l.m. 10 261(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w ogranicznik prędkości, jeżeli pojazdy te zostały zarejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 1 lipca 1995 r.

§ 9. 1. W przypadku pojazdów, w stosunku do których na podstawie przepisów załącznika B wymagane jest „świadectwo dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych”, potwierdzenia spełnienia przez pojazd odpowiednich wymagań technicznych dokonują stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515).

2. Świadectwo określone w ust. 1 wystawia jednostka, o której mowa w § 5 pkt 3, w językach polskim i angielskim, zgodnie z wzorem podanym w załączniku B.

3. W przypadku gdy pojazd nie jest wyposażony w wymagane urządzenia lub jedno z nich określone w § 8, świadectwo, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać informację o braku tych urządzeń lub tego urządzenia oraz uwagę następującej treści: „Pojazd dopuszczony do przewozu materiałów niebezpiecznych wyłącznie w ruchu krajowym”.

§ 10. Przewóz materiałów inaczej nie określonych (i.n.o.) nadawanych do przewozu w kraju jest dozwolony

ny po zaklasyfikowaniu ich jako materiały dopuszczone do przewozu przez:

- 1) jednostkę wymienioną w § 5 pkt 1 — w przypadku materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) jednostkę wymienioną w § 5 pkt 5 — w przypadku materiałów niebezpiecznych pozostałych klas.

§ 11. Przewóz na obszarze miast benzyn o numerze rozpoznawczym 1203 oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 w cysternach o pojemności powyżej 7000 litrów, dokonywany w celu zaopatrzenia stacji paliw, może odbywać się tylko w okresie i po drogach wyznaczonych przez właściwego wojewodę.

§ 12. 1. Ustala się „Wykaz materiałów niebezpiecznych, których przewóz podlega zgłoszeniu do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej”, w brzmieniu określonym w załączniku do rozporządzenia.

2. Przewóz materiałów niebezpiecznych wymienionych w załączniku, o którym mowa w ust. 1, należy zgłosić do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia przewozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje:

- 1) w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu, jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju:
 - a) krajowy przewoźnik materiału niebezpiecznego,
 - b) nadawca materiału niebezpiecznego, jeżeli przewóz jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego,
- 2) przed zezwoleniem na wjazd pojazdu z materiałem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą — właściwa jednostka Straży Granicznej.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno mieć formę pisemną i zawierać następujące dane:

- 1) nazwę materiału niebezpiecznego i jego numer rozpoznawczy,
- 2) klasyfikację materiału (odpowiednio: klasa, punkt, litera, podklasa, grupa zgodności, karta),
- 3) ilość materiału i sposób jego przewozu (odpowiednio: przewóz w cysternie, luzem lub w sztukach przesyłki),
- 4) planowane miejsce i czas rozpoczęcia przewozu,
- 5) planowaną trasę przewozu,
- 6) nazwy i adresy przewoźnika, nadawcy i odbiorcy materiału.

§ 13. 1. Kontroli przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych dokonują jednostki Policji oraz jednostki wymienione w § 5 pkt 1—3 w zakresie ich kompetencji.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) klasyfikację materiału niebezpiecznego,
- 2) dobór opakowania lub cysterny,
- 3) oznakowanie opakowań i sztuk przesyłki,
- 4) zakazy pakowania razem różnych materiałów,
- 5) rozmieszczenie i zabezpieczenie sztuk przesyłki na pojeździe,
- 6) zakazy ładowania razem sztuk przesyłki z różnymi materiałami,
- 7) stan techniczny opakowań i cystern użytych do przewozu,
- 8) stan techniczny pojazdu użytego do przewozu, jego oznakowanie i wyposażenie,
- 9) sposób przewozu,
- 10) uczestniczenie pojazdu z materiałem niebezpiecznym w ruchu drogowym,
- 11) kwalifikacje kierowcy,
- 12) dokumenty wymagane przy przewozie.

§ 14. Do dnia 30 czerwca 1998 r. nie jest wymagane świadectwo, o którym mowa w § 9, w stosunku do pojazdów używanych wyłącznie w ruchu krajowym, zaopatrzonych w zaświadczenie z badania technicznego dopuszczające pojazd do przewozu określonych materiałów niebezpiecznych, wydane przed wejściem w życie rozporządzenia na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 12 października 1995 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów stosowanych przy tym dokumentów (Monitor Polski Nr 63, poz. 695).

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 2 grudnia 1983 r. w sprawie warunków i kontroli przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 67, poz. 301 i z 1986 r. Nr 42, poz. 206).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 11, który — w odniesieniu do przewozu skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 — wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

w z. *S. Rybak*

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

w z. *Z. Sobotka*

Załącznik do rozporządzenia Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 1997 r. (poz. 872)

**WYKAZ MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH,
KTÓRYCH PRZEWÓZ PODLEGA ZGŁOSZENIU
DO KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO PAŃSTWOWEJ
STRAŻY POŻARNEJ**

Klasa niebezpieczeństwa	Materiały niebezpieczne, których przewóz podlega zgłoszeniu na podstawie § 12 rozporządzenia
1	<ul style="list-style-type: none"> - materiały podklasy 1.1 grupy zgodności A, - pozostałe materiały podklasy 1.1 w ilości większej niż 1000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.2 w ilości większej niż 3000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.3 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.5 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾, <p>¹⁾ Łączna masa netto materiałów przewożonych na pojeździe samochodowym i przyczepie.</p>
2	- gazy grup: T, TF, TC, TO, TFC, TOC, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów,
3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 i 8	- materiały wymienione pod literą a) różnych punktów tych klas, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów,
5.2	- materiały przewożone w cysternach,
6.2	- materiały wymienione w punkcie 1 tej klasy,
7	<ul style="list-style-type: none"> - sztuki przesyłki typu B(U) z materiałami promieniotwórczymi o łącznej aktywności większej niż $3 \times 10^3 A_1$ ²⁾ lub $3 \times 10^3 A_2$ ²⁾ albo 1000 Tbq (20 kCi), w zależności która z tych wartości jest najniższą; - sztuki przesyłki typu B(M); - sztuki przesyłki z materiałami rozszczepialnymi, jeżeli suma wskaźników transportowych sztuk przesyłki przekracza 50; - materiały przewożone w specjalnych warunkach. <p>²⁾ Wartości A_1 i A_2 podane są pod lm.3700 dodatku A.7 do załącznika A.</p>